

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 22.06. 2012 r.

BH-1-071-598/12/5

DSO-IV-071-7/12

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 2.07.12.

nr. 3175 podpis. *Borusewicz*

P. R. Rojek
Marszałek Senatu
wpłynęło dn. 2.07.12.
nr. 5740 podpis. *[Signature]*

Pan

Bogdan BORUSEWICZ

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

W odpowiedzi na pismo z dnia 30 maja 2012 r. (BPS/043-12-460/12) zawierające oświadczenie senatora Bogdana Pęka złożone wspólnie z innymi senatorami na posiedzeniu Senatu w dniu 24 maja 2012 r. dotyczące tymczasowego aresztowania niepełnosprawnego Macieja L uprzejmie informuję, że poruszona w oświadczeniu kwestia pozostaje poza zakresem kompetencji Ministra Sprawiedliwości w zakresie nadzoru nad działalnością administracyjną sądów powszechnych oraz w zakresie inicjowania odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów.

Zgodnie z art. 9a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.), Minister Sprawiedliwości jest obecnie organem, który sprawuje zewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością sądów polegający na zapewnieniu właściwego toku wewnętrznego urzędowania sądu, bezpośrednio związanego z wykonywaniem przez sąd zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości i ochrony prawnej. Czynności te, stosownie do unormowania z art. 9b tej ustawy, nie mogą wkraczać w dziedzinę, w której sędziowie są niezawisli.

Z tych względów w ramach przysługujących Ministrowi Sprawiedliwości uprawnień nadzorczych nie jest możliwe merytoryczne ustosunkowanie się do treści orzeczenia w przedmiocie tymczasowego aresztowania.

Zarzuty co do prawidłowości postanowienia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania nie mogą być również podstawą do złożenia przez Ministra Sprawiedliwości w trybie art. 114 § 1 u.s.p. żądania podjęcia czynności dyscyplinarnych wobec sędziego.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym, m. in. w wyroku z dnia 29 października 2003 r., SNO 48/03 oraz w wyroku z dnia 29 czerwca 2007 r., SNO 39/07 wykładnia podstawy materialnej odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziego (art. 107 § 1 u.s.p.) oraz zawartego w nim pojęcia oczywistej i rażącej obrazy przepisów prawa musi być dokonana w zgodzie z Konstytucją, a więc bez naruszenia zasady niezawisłości sędziowskiej. Nie chodzi przy tym o "niezawisłość" sędziego od przepisów prawa, ale o uwzględnienie tego, że sprawowanie urzędu sędziowskiego z istoty polega na wykładni i stosowaniu prawa, przy których mogą być popełniane błędy. Sędzia, który przy wydawaniu orzeczenia byłby skrepowany zagrożeniem odpowiedzialnością dyscyplinarną nawet w razie popełnienia błędu, zwłaszcza przy uwzględnieniu niedookreślonych przesłanek przewinienia (oczywista i rażąca obrazy przepisów), nie mógłby być niezawisły. W związku z powyższym nie jest dopuszczalne ocenianie trafności wyroku (postanowienia) w postępowaniu dyscyplinarnym.

Zarzuty merytoryczne i proceduralne, co do podejmowanych rozstrzygnięć sądu mogą być badane jedynie w ramach kontroli instancyjnej sprawowanej przez właściwy sąd odwoławczy.

Zauważyć natomiast należy, że w oświadczeniu, jak się wydaje, mylnie wskazano imię oskarżonego. Z publikacji medialnych, innych niż artykuł w „Rzeczypospolitej” i przede wszystkim poczynionych ustaleń, wynika, że opisany przypadek dotyczy nie Macieja, lecz Marka I.

Ponadto uprzejmie informuję, że do Departamentu Sądów, Organizacji i Analiz Wymiaru Sprawiedliwości (dawnego Departamentu Kadr oraz dawnego Departamentu Sądów Powszechnych) nie wpłynęły skargi, wnioski, interwencje bądź oświadczenia dotyczące postępowania sądowego z udziałem pana Marka I.

z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWYCH

Grzegorz Wąjtko
PODSEKRETAŃ STANU